

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: M. K.**, zast. JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem se sídlem Jugoslávská 12, Praha 2, **proti žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. SZ 074214/2013/KUSK REG/AB, č. j. 105681/2013/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2014, č. j. 46 A 113/2013 – 22,

t a k t o :

- I. Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2014, č. j. 46 A 113/2013 – 22, **se zrušuje.**
- II. Návrh na prominutí zmeškání lhůty **se odmítá.**
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. SZ 074214/2013/KUSK REG/AB, č. j. 105681/2013/KUSK stěžovatelka již jednu žalobu podala, a to dne 28. 8. 2013. Řízení o této žalobě bylo krajským soudem usnesením ze dne 18. 9. 2013, č. j. 45 A 46/2013 – 23, zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku.

[3] Žalobou ze dne 2. 12. 2013 se stěžovatelka opětovně domáhala zrušení tohoto rozhodnutí žalovaného s tím, že součástí žaloby byla také žádost o prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby dle § 40 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka má za to, že lhůtu k podání žaloby zmeškala z omluvitelných důvodů, které nastaly výlučně vinou provozovatele poštovních služeb. Provozovatel poštovních služeb stěžovatelce nedoručil ani výzvu k zaplacení soudního poplatku ani usnesení o zastavení řízení, které stěžovatelce přeposílal její zástupce.

[4] Krajský soud o žalobě nerozhodl, avšak usnesením napadeným kasační stížností v nyní projednávané věci rozhodl o žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůty, kterou zamítl. Soud má za to, že žádost není podána z důvodů omluvitelných, a už vůbec ne z vážných omluvitelných důvodů. Nebyl žádný důvod, aby zástupce stěžovatelky v předcházejícím řízení soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil. Dle soudu je s podivem, že zástupce začal konat až po té, co se k němu stěžovatelka sama dostavila.

[5] Soud dále konstatoval, že stěžovatelka ke svým tvrzením nepředložila žádné důkazy, když lze předpokládat, že tak zásadní písemnosti pro její věc poslal zástupce doporučeně. Z uvedených důvodů návrh stěžovatelky zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti

[6] Stěžovatelka napadá usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

[7] Je přesvědčena, že soudní poplatek v předcházejícím řízení nebyl povinen hradit její zástupce, ale sama stěžovatelka. Soud vyzývá k zaplacení soudního poplatku účastníka, nikoli zástupce, třebaže výzvu doručuje účastníku prostřednictvím zástupce. Povinnost zástupce hradit soudní poplatek nevyplývá z žádného právního předpisu. Postup zástupce, který poplatek neuhradil, ale výzvu k jeho zaplacení zaslal stěžovatelce, je zcela správný.

[8] Stěžovatelka žádné důkazy nepředložila, neboť zásilky byly ze strany zástupce stěžovatelce doručovány obyčejnou poštou, kdy povinnost zástupce zasílat soudní písemnosti svým klientům doporučeně z žádného právního předpisu nevyplývá.

[9] S ohledem na výše uvedené je stěžovatelka přesvědčena, že lhůtu k podání žaloby zmeškala z vážných a omluvitelných důvodů.

[10] Navrhuje napadené usnesení zrušit a věc vrátit soudu k dalšímu řízení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Na základě kasační stížnosti přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti. Shledal přitom

pokračování

vady uvedené v odstavci 4 uvedeného ustanovení, k nimž musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

[12] Prominutí zmeškání lhůty je procesním institutem umožňujícím odvrátit nepříznivé procesní následky, jež stíhají účastníka řízení, který zmeškal zákonnou lhůtu, pokud zákon nestanoví jinak, tj. pokud prominutí zmeškání lhůty nevylučuje (srov. § 40 odst. 5 s. ř. s.).

[13] V souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.

[14] Lhůta pro podání žaloby je zákonnou procesní lhůtou s propadnými účinky, jejíž nedodržení má za následek ztrátu možnosti tento procesní úkon s úspěchem provést. Ustanovení § 72 odst. 4 s. ř. s., dle kterého zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout, má povahu ustanovení speciálního vůči § 40 odst. 5 s. ř. s. Jinými slovy § 40 odst. 5 s. ř. s. se v případě lhůty pro podání žaloby neuplatní (obdobně také v případě lhůty pro podání kasační stížnosti, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 9/2013 - 37).

[15] Předseda senátu proto nemůže nikdy vyhovět žádosti o prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby. Krajský soud nemohl věcně rozhodovat o stěžovatelčině návrhu, neboť pro posuzování vážnosti a omluvitelnosti stěžovatelkou tvrzených důvodů zmeškání lhůty mu soudní řád správní žádný prostor nedává.

[16] Návrh na prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby není způsobilý k věcnému projednání soudem a nemělo o něm být meritorně rozhodováno. V souladu s dosavadní judikaturou měl proto krajský soud rozhodnout přímo o žalobě, v rámci odůvodnění se pak vypořádat s nepřipustností žádosti o prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 10. 2003, č. j. 30 Az 356/2003). Pokud krajský soud přikročil k samostatnému posouzení návrhu na prominutí zmeškání lhůty, nemohl ani tento postup vést k věcnému posouzení návrhu a návrh měl být bez ohledu na stěžovatelkou uváděné důvody krajským soudem odmítnut.

[17] S ohledem na shora uvedené odůvodnění Nejvyšší správní soud nepřezkoumával napadené usnesení v rozsahu stížních námitek. Napadené usnesení podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil, a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. sám rozhodl o odmítnutí návrhu (§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

[18] V souladu s ustanovením § 110 odst. 3 větou druhou s. ř. s. rozhodl Nejvyšší správní soud i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí krajského soudu. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Z tohoto důvodu nemá stěžovatelka právo na náhradu nákladů řízení ani před krajským soudem, ani před soudem kasačním. Není přitom podstatné, že napadené usnesení krajského soudu bylo zrušeno ke kasační stížnosti stěžovatelky, neboť z hlediska

rozhodování o nákladech je podstatný jeho celkový výsledek, a nikoliv dílčí úspěch účastníka řízení v některém stádiu řízení ve správním soudnictví.

[19] Jediným návrhem na zahájení řízení, který byl odmítnut rozsudkem Nejvyššího správního soudu, byl návrh na prominutí zmeškání lhůty pro podání žaloby. Tento návrh nepodléhá soudnímu poplatku. O žalobě, se kterou byl návrh spojen, krajský soud dosud nerozhodoval. Kasační stížnost, která je zpoplatněna částkou 5 000 Kč (položka 19 Sazebníku soudních poplatků), nebyla návrhem na zahájení řízení, který by byl odmítnut. Naopak, jako mimořádný opravný prostředek byla kasační stížnost věcně posouzena a Nejvyšší správní soud o ní rozhodl předmětným rozsudkem. V tomto případě stěžovatelce nemohla být částka 5 000 Kč vrácena.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. dubna 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu